

Chris Hedges: Vzpoura na amerických univerzitách

- editor007 | 27. dubna 2024

USA: Achintha Sivalingamová, postgraduální studentka oboru Veřejné záležitosti na Princetonské univerzitě, dnes ráno po probuzení netušila, že se krátce po sedmé hodině ráno připojí ke stovkám studentů po celé zemi, kteří byli zatčeni a vykázáni z kampusu, kde jim byl zakázán další pobyt za protest proti genocidě v Gaze.

Když s ní mluvím, má na sobě modrou mikinu a občas bojuje se slzami. Sedíme u malého stolku v kavárně Small World Coffee na Witherspoon Street, půl bloku od univerzity, kam už nemůže vstoupit, od bytu, kde už nemůže bydlet, a od kampusu, kde měla za pár týdnů promovat. Přemýšlí, kde stráví noc.

Policie jí dala pět minut na to, aby si vyzvedla věci ze svého bytu.

„Sebrala jsem opravdu náhodné věci,“ říká. „Z nějakého důvodu jsem sebrala ovesné vločky. Byla jsem opravdu zmatená.“

Protestující studenti po celé zemi projevují morální i fyzickou odvahu – mnohým z nich hrozí vyloučení ze školy nebo vyloučení ze studia – která zahanbuje všechny velké instituce v zemi. Nejsou nebezpeční proto, že narušují život v kampusu nebo se dopouštějí útoků na židovské studenty – mnozí z protestujících jsou Židé – ale proto, že odhalují zavrženíhodné selhání vládnoucích elit a jejich institucí zastavit genocidu, zločin zločinů. Tito studenti sledují, stejně jako většina z nás, izraelské vyvražďování palestinského lidu v přímém přenosu. Ale na rozdíl od většiny z nás jednájí. Jejich hlasy a protesty jsou silným protipólem morálního bankrotu, který je obklopuje.

Ani jeden z rektorů univerzit neodsoudil zničení všech izraelských univerzit v Gaze. Ani jeden rektor univerzity nevyzval k okamžitému a bezpodmínečnému příměří. Ani jeden rektor univerzity nepoužil slova „apartheid“ nebo „genocida“. Ani jeden rektor univerzity nevyzval k sankcím a odprodeji majetku Izraele.

Místo toho se šéfové těchto akademických institucí pokorně plazí před bohatými dárci, korporacemi – včetně výrobců zbraní – a zběsilými pravicovými politiky. Debatu přeformulovávají tak, aby se týkala spíše škod Židům než každodenního vyvražďování Palestinců, včetně tisíců dětí. Umožňují, aby se násilníci – sionistický stát a jeho stoupenci – vydávali za oběti. Tento falešný narativ, který se zaměřuje na antisemitismus, umožňuje mocenským centrům včetně médií zablokovat skutečný problém – genocidu. Kontaminuje diskusi. Je to klasický případ „reaktivního zneužití“. Pozvednete hlas, abyste odsoudili nespravedlnost, reagujete na dlouhodobé zneužívání, pokusíte se o odpor a zneužívající se náhle promění v poškozeného.

Princetonská univerzita, stejně jako další univerzity po celé zemi, je odhodlána zastavit tábory vyzývající k ukončení genocidy. Jedná se, jak se zdá, o koordinované úsilí univerzit po celé zemi.

Univerzita o plánovaném táboření věděla předem. Když studenti dnes ráno dorazili na pět míst, kde se tábor konal, čekalo na ně velké množství příslušníků univerzitního oddělení veřejné bezpečnosti a princetonské policie. Místo navrhovaného tábořiště před Firestoneovou knihovnou bylo plné policistů. A to i přesto, že studenti své plány drželi mimo univerzitní e-maily a omezili se na aplikace, které považovali za bezpečné. Mezi policisty dnes ráno stál rabín Eitan Webb, který založil a vede Princetonský dům Chabad. Podle studentských aktivistů se účastnil univerzitních akcí a hlasitě napadal ty, kteří vyzývali k ukončení genocidy, jako antisemity.

Zatímco asi stovka protestujících naslouchala řečníkům, nad hlavou jim hlučně kroužil vrtulník. Na stromě visel transparent s nápisem: „*Od řeky k moři, Palestina bude svobodná*“.

Studenti prohlásili, že budou ve svém protestu pokračovat, dokud se Princeton nezbaví firem, které „profitují z pokračující vojenské kampaně Státu Izrael“ v Gaze nebo se na ní podílejí, neukončí univerzitní výzkum „válečných zbraní“ financovaný ministerstvem obrany, nezavede akademický a kulturní bojkot izraelských institucí, nepodpoří palestinské akademické a kulturní instituce a neprosadí okamžité a bezpodmínečné příměří.

Pokud se však studenti znovu pokusí postavit stany – po dvou ranních zatčeních jich sundali 14 – zdá se být jisté, že budou všichni zatčeni.

„Je to mnohem víc, než jsem čekala, že se stane,“ říká Aditi Rao, doktorandka klasických studií. „Začali zatýkat lidi po sedmi minutách táboření.“

Viceprezidentka Princetonského univerzitního života Rochelle Calhounová ve středu rozeslala hromadný e-mail, ve kterém studenty varovala, že pokud postaví tábor, mohou být zatčeni a vyhozeni z kampusu.

„Každá osoba, která se podílí na táboření, okupaci nebo jiném nezákonném rušivém chování a odmítne s tím po varování přestat, bude zatčena a okamžitě vykázána z kampusu,“ napsala. „Pro studenty by takové vyloučení z kampusu ohrozilo jejich schopnost dokončit semestr.“

Dodala, že tito studenti by mohli být vyloučeni nebo vyloučeni.

Sivalingamová narazila na jednoho ze svých profesorů a prosila ho o fakultní podporu protestu. Ten jí oznámil, že se blíží konec jeho funkčního období a že se nemůže zúčastnit. Předmět, který vyučuje, se jmenuje „ekologický marxismus“.

„Byl to bizarní okamžik,“ říká. „Poslední semestr jsem strávil přemýšlením o myšlenkách, evoluci a občanské změně, jako je sociální změna. Byl to šílený moment.“

Začne plakat.

Pár minut po sedmé hodině ráno rozdala policie studentům stavějícím stany leták s titulkem „Varování Princetonské univerzity a upozornění na zákaz vstupu“. V letáku stálo, že se studenti „na pozemku Princetonské univerzity dopouštějí chování, které porušuje univerzitní pravidla a předpisy, ohrožuje bezpečnost a majetek ostatních a narušuje běžný provoz univerzity: takové chování zahrnuje účast v táboře a/nebo narušování univerzitní akce“. V letáku se uvádělo, že ti, kdo se zapojí do „zakázaného chování“, budou považováni za „Defiant Trespasser podle trestního zákona státu New Jersey (N.J.S.A. 2C:18-3) a budou okamžitě zatčeni“.

O několik vteřin později Sivalingam uslyšel, jak policista říká: „Chyťte ty dva.“

Hassan Sayed, doktorand ekonomie pákistánského původu, pracoval se Sivalingamem na stavbě jednoho ze stanů. Měl pouta na rukou. Sivalingamová byla svázána tak pevně, že jí to přerušilo krevní oběh na rukou. Kolem zápěstí má tmavé podlitiny.

„Na začátku bylo varování od policistů: ‚Vstoupil jste na cizí pozemek‘ nebo něco takového, ‚Tohle je vaše první varování,‘“ říká Sayed. „Bylo to trochu hlasité. Moc jsem toho neslyšela. Najednou mi strčili ruce za záda. Jak se to stalo, moje pravá ruka se trochu napjala a oni řekli: ‚Pokud to uděláte, budete klást odpor při zatýkání‘. Nasadili mi pouta.“

Jeden ze zatýkajících policistů se ho zeptal, zda je student. Když řekl, že ano, okamžitě mu oznámili, že má zákaz vstupu na akademickou půdu.

„Pokud jsem slyšel, o žádné obvinění nešlo,“ říká. „Odvedli mě do jednoho auta. Trochu mě prohledali. Chtějí po mně studentský průkaz.“

Sayedu posadili na zadní sedadlo univerzitního policejního vozu spolu se Sivalingamem, který se trápil kvůli zipům. Požádal policisty, aby Sivalingamové uvolnili zipové pásy, což trvalo několik minut, protože ji museli vyndat z vozidla a nůžky nedokázaly plast přestříhnout. Museli najít štípačky na dráty. Odvezli je na univerzitní policejní stanici.

Sayedovi byl odebrán telefon, klíče, oblečení, batoh a sluchátka AirPods a byl umístěn do cely předběžného zadržení. Nikdo mu nepřčetl jeho práva podle Mirandy.

Znovu mu bylo řečeno, že má zákaz vstupu na univerzitní půdu.

„Je to vykázání?“ zeptal se univerzitní policie.

Policie mu neodpověděla.

Požádal, aby si mohl zavolat právníka. Bylo mu řečeno, že si může zavolat právníka, až bude policie připravena.

„Možná se zmínili o něčem, co se týkalo neoprávněného vniknutí na cizí pozemek, ale už si to jasně nepamatuji,“ říká. „Rozhodně mi to nebylo nijak zdůrazněno.“

Řekli mu, aby vyplnil formuláře o svém duševním zdraví a o tom, zda užívá léky. Pak mu bylo sděleno, že je obviněn ze „vzdorovitého vniknutí na cizí pozemek“.

„Říkám: ‘Jsem student, jak to může být nedovolené vniknutí na cizí pozemek? Vždyť tady chodím do školy,’“ říká. „Zdá se, že opravdu nemají dobrou odpověď. Opakuji, že se ptám, zda to, že jsem vykázán z areálu, představuje vystěhování, protože bydlím v areálu školy. Řeknou jen: ‘vykázání z kampusu’. Řekl jsem něco v tom smyslu, že to neodpovídá na otázku. Říkají, že vše bude vysvětleno v dopise. Ptám se: ‘Kdo ten dopis píše?’“ „Děkan postgraduálního studia,“ odpovídají mi.“

Sayedu odvezli do jeho univerzitního bydlíště. Univerzitní policie mu nedala klíče. Dostal několik minut na to, aby si vzal věci, jako je nabíječka na telefon. Dveře jeho bytu zamkli. I on hledá útočiště v kavárně Small World Coffee.

Sivalingamová se často vracela na letní prázdniny do Tamilnádu v jižní Indii, kde se narodila. Chudoba a každodenní boj lidí kolem ní o přežití, jak říká, byly „střízlivé“.

„Rozdíl mezi mým a jejich životem, jak sladit to, že tyto věci existují v jednom světě,“ říká a hlas se jí chvěje dojetím. „Vždycky mi to připadalo velmi bizarní. Myslím, že odtud pramení můj zájem o řešení nerovnosti, o to, abych dokázala o lidech mimo Spojené státy přemýšlet jako o lidech, kteří si zaslouží život a důstojnost.“

Nyní si musí zvykat na to, že je vyhoštěna z kampusu.

„Musím si najít místo, kde budu spát,“ říká, „říct to rodičům, ale to bude trochu konverzace, a najít způsob, jak se zapojit do podpory a komunikace ve vězení, protože tam nemůžu být, ale můžu pokračovat v mobilizaci.“

V americké historii je mnoho ostudných období. Genocida, kterou jsme prováděli na původním obyvatelstvu. Otroctví. Násilné potlačení dělnického hnutí, při kterém byly zabity stovky dělníků. Lynčování. Jim a Jane Crowovi. Vietnam. Irák. Afghánistán. Libye.

Genocida v Gaze, kterou financujeme a podporujeme, je tak obludných rozměrů, že v tomto panteonu zločinů zaujme přední místo.

Historie k většině z nás nebude milosrdná. Ale těmto studentům požehná a bude je uctívat.

AUTOR: Chris Hedges

Překlad: zvedavec.news

ZDROJ: <https://informationclearinghouse.blog/2024/04/26/revolt-in-the-universities/13/>